

ŠTEVERJANSKI VESTNIK

“F.B. SEDEJ”

San Floriano del Collio, Luglio - Settembre 2010

Števerjan, Julij - September 2010

Anno XLII

Leto XLII

Nr. 3

Št. 3

Kazalo

MEDITACIJA.....	3
ANSAMBEL ISKRICE ZAŽEL NAJVEČ USPEHA.....	3
40. ŠTEVERJANSKI FESTIVAL	5
MEDOBČINSKI ŠPORTNI TEDEN	6
ŠTEVERJANCI IN PRAZNIKI.....	6
ZVEZDNATE ČASE V ŠTEVERJANU.....	7
OKUSI BREZ MEJA	7
KAKO JE BILO ŽIVETI TAKRAT?	8
OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO	10
KUHINJSKI RECEPT	17
ZA KRATEK ČAS.....	18

Opreмили in uredili člani društva »F. B. Sedej«
Nikol Dorni (glavni urednik)
Ivan Vogrič (odgovorni urednik)

MEDITACIJA

Tiho pred mano večna svetilka trepeče,
k nebu nemirni plamenček sili proseče.
Ves obžarila oltar večna je zarja –
moje srce pa se z Bogom molče pogovarja.

V blede podobi gledala sem ga, iskala,
a le v trpljenju in boli jasno sem ga spoznala.
V vsej veličini se mi takrat razodel je,
ko mi naproti v neznani skrivnosti prišel je.

Vsa sem prevzeta luči tej dušo odprla,
luči, ki v meni dvom in bojazen je strla.
In ko v bolesti trudna komaj omagujem,
Bog me tolaži: »Nikar, saj nad tabo čujem!«

(L. Šorli, IZBRANE PESMI, GMD, 1973)

40. Festival domače glasbe »Števerjan 2010« ANSAMBEL ISKRICE ZAŽEL NAJVEČ USPEHA

V Formentinijevem parku v Števerjanu je bilo od 2. do 4. julija vzdušje res praznično na trodnevnem maratonu 40. Števerjanskega festivala narodnozabavne glasbe »Števerjan 2010«. Številno občinstvo, kljub slabemu vremenu, množičen odziv ansamblov, na letošnji Festival se je prijavilo kar 40 sestavov, sodelovalo jih pa je le 38, od teh 17 je bilo prepuščenih na finalni del prireditve, ugledni gostje, naj omenimo le Boštjana Žekša, Ministra RS za Zamejce in Slovence po svetu: vse je prispevalo k uspehu ljudskega praznika, ki je nastal pred skoraj pol stoletja po zamisli članov ansambla Lojzeta Hledeta in ki je po besedah predsednika SKPD F.B. Sedej Mateja Pintarja postala pomembna prireditev za ves slovenski prostor, tostran in onstran meje, »Števerjanski festival je končno zaslovel kot kvaliteten in gostoljuben festival narodnozabavne glasbe«.

Otroški in mladinski zbor F.B. Sedej pod vodstvom Martine Hlede je zapel melodijo *Zarja Števerjana* Štajerskih sedem, zmagovalna skladba na Števerjanskem festivalu in katera je postala že prava himna samih Števerjancev. In pričel se je nabito polni program vseh treh večerov, ki sta ga mojstrsko povezovala priznana napovedovalca Jasna Kuljaj in Janez Dolinar.

Zmagovalci 40. Festivala narodno-zabavne glasbe »Števerjan 2010« so Iskrice iz Laškega, ki so nastopile s skladbama *Sedem let sva se ljubila* (ans. Iskrice) in *Šepni mi prav tiho* (glasba in besedilo Jože Galič). Tako je odločila komisija za glasbo, ki so jo sestavljali Jože Burnik, Mihael Corsi, Danilo Čadež, Jan Leopoli, Bertl Lipusch, Tullio Možina, Denis Novato, Slavko Avsenik ml., predsedoval pa ji je Matej Pintar. Nagrado občinstva so si priborili člani ansambla Korenika s pevci iz Šmihela nad Pliberkom. Iz zakladnice so izvajali skladbo *Ob reki Dravci* (ans. Trio Korenika). Nagrado za najboljši kvintet je komisija prisodila ansamblu Čepon s Horjula, za najboljši trio ansamblu Kolovrat iz Ljubljane. Ansambel Taims z Opčin je prejel nagrado za najboljšo melodijo, nagrado za najboljšega debitanta pa ansambel Vikend iz Velenja. Komisija za besedilo (Milan Jež, Leonard Katz ter Franka Padovan in Martina Valentinčič kot predstavnici organizatorja) je nagradila Saša Martelanca za skladbo *Spomin na majnice*, uglasbil jo je Janez

Beličič, izvajal pa ans. Taims. Posebno priznanje za najbolj karizmatičen nastop je prejela Barbara Žerjal, klarinistka in pevka ans. Donačka. Nedeljski adrenalinski popoldan je snemal tržaški sedež slovenskega programa Rai Trst, ki bo po dogovoru posredoval nedeljski finale RTV Sloveniji.

Obiskovalcem Festivala je bil na voljo obširen bilten o sami prireditvi. Brošuro, ki obsega desetine črnobelih pa tudi več barvanih strani, je izdala Zveza slovenske katoliške prosvete iz Gorice, naslovno stran je prispeval David Pintar. Letošnjo uvodno misel je spisal Slavko Avsenik ml. Priznani slovenski glasbenik pravi, da je spoznal prav v Števerjanu, med resnično prijaznimi zamejci, da je gledati lačne na televiziji čisto nekaj drugega, kot biti med njimi. In biti Slovenec doma čisto nekaj drugega kot Slovenec v zamejstvu. Tu pri vsakomur vsaka slovenska beseda in pesem nekaj pomenita – takoj, tisti hip in ne šele potem čez mnogo let. Tu neposredno začutiš pomembnost pripadnosti svojemu narodu in vsemu, kar pomaga ohranjati kulturo svojega naroda, česar se celo sredi svojega glavnega mesta matične domovine, Ljubljane, včasih prereditko zavedamo.

Organizator je želel letos obeležiti jubilej na poseben način: v prvem predtekmovalnem večeru in v nedeljskem finalnem delu, so se revijalno zvršili nekateri izmed zmagovalnih ansamblov števerjanskega odra (Gorski cvet, Slovenski zvoki, Taims, Krt, Vitezi celjski, Vrtnica in Primorski fantje); v soboto pa so si gledalci ogledali del dokumentarca, ki ga je pripravil deželni sedež Rai za Furlanijo Julijsko krajino; ob letošnjem 40. festivalu narodnozabavne glasbe v Števerjanu je izdal dvd z naslovom SRCE NA FESTIVALU. S tem je Slovenska televizija, ki oddaja iz Trsta, želela počastiti števerjanski okrogli jubilej obenem pa ponuditi širšemu občinstvu v gledanje arhivske posnetke od leta 1995, se pravi od začetka svojega oddajanja dalje. Poleg tega se je letos prizorišče selilo ponovno v Formentinijev park, kjer se je vse dogajalo pod šotorom; na placu pred cerkvijo pa je ostal buffetni šotor.

Na dvd-ju si lahko ogledamo reportažo Števerjan 95, dokumentarec Srce na festivalu (od tu tudi naslov dvd-ja) iz leta 2005, nastop zmagovalnih ansamblov kot tudi zmagovalcev nagrade občinstva od leta 1995 do lani. Na dvd-ju je dejansko zbranih 30 viž v živo v izvedbi ans. Agronavti, Akordi, Bobri, Cvet, Čepon, kvintet Dori, Ekart, Frajkinclari, Gorski cvet, Karavanke, Korenine, Laufarji, Modrijani, Navihanke, Primorski fantje, Slovenski zvoki, Slovenskih 5+, Tapravih 6, Veseli svatje, Vesna in Vlasta s prijatelji, Vitezi Celjski, Vrtnica, Zamejski kvintet in Zdomarji. Dvd dopolnjujejo še 4 novi intervjuji. Pred kamero so namreč stopili predsednik SKPD F.B. Sedej Matej Pintar, član strokovne komisije za glasbo Slavko Avsenik ml., današnja

sovoditeljica festivala Jasna Kuljaj in dolgoletna sovoditeljica festivala Betka Šuhel. Tako v reportaži Števerjan 95 kot tudi v dokumentarcu Srce na festivalu pa so zbrani še posnetki drugih ansamblov, med katerimi naj še posebej spomnimo na zamejske skupine: Briški odmev, Kvintet Mi, Kraški kvintet, ans. Taims, Tržaški narodni ansambel, Zamejski kvintet in ans. Zvezde.

Dvd, ki sta ga uredila Marija Breclj in Jan Leopoli traja v celoti 205 minut in je bil brezplačno na voljo vsem obiskovalcem letošnjega 40. festivala Števerjan 2010.

Pri organizaciji in izpeljavi Festivala imajo vsako leto pomembno vlogo pokrovitelji: Zveza slovenske katoliške prosvete iz Gorice, Gorska skupnost terskih in nadiških dolin ter Brd, Občina Števerjan, Občina Brda, RAI - Radio Trst A, Banca di Cividale - Kmečka banka, Avto Batič Ajdovščina in Devco. Seveda tudi vsem ostalim cenjenim darovalcem, ki so zagotovili pomembno finančno podporo letošnjemu Festivalu, gre pristrčna zahvala.

Odrsko sceno si je zamislil in izdelal priznani slovenski umetnik Jože Napotnik. Amplifikacijo sta urejala Mice Karov in Niko Klanjšček, ki so se tudi letos odlično izkazali. Za vso skrb in profesionalnost si zaslužijo vsi omenjeni pristrčno pohvalo.

Tudi letos so ljubitelji Števerjanskega festivala in narodnozabavne glasbe lahko sledili celotnemu poteku tekmovanja v živo na <http://sedej.org>, kar je dodatno obogatilo ponudbo s strani organizatorja predvsem za tiste, ki jim je Števerjan težko dosegljiv. V treh večerih je bilo kar rekordnih preko dvatisoč kontaktov.

Števerjanski festival ni le glasbeno tekmovanje, temveč ima velike zasluge pri ohranitvi kulturne dediščine in daje svoji mladini močno oporo, da se lahko s ponosom zaveda svojih korenin in da vedno bolj spoznava, da je treba biti narodu zvest in tako ohranjovati svojo lastno identiteto. Temu v oporo je številna prisotnost mladih obrazov, ki se dobesedno razdajajo za brezhiben potek Festivala.

Zaključil se je jubilejni 40. Festival narodnozabavne glasbe, ki vsako leto privabi v biserno lepi Števerjan veliko ljubiteljev domače glasbe.

Števerjanski festival: kličemo ti še na mnoga leta!

40. ŠTEVERJANSKI FESTIVAL

40. festival je za nami. Po dveh mesecih smo že pozabili nanj. Organizatorji pa so se že gotovo srečali, obravnavali letošnjega in spregovorili tudi o prihodnjem. Letošnji se je odvijal na dveh prizoriščih, in sicer na trgu pred cerkvijo in v Formentinijevem parku. Tam je bil postavljen velikanski šotor, v katerem se je odvijal festival vse tri dni. Na trgu, prav tako pod šotorom, je števerjanska mladina nudila pijačo in jedačo vsem obiskovalcem, ki so prišli v našo vas. Za pripravo vsega tega so bili stroški gotovo zelo visoki. Toda trud in delo za namestitev ste se gotovo splačala. Še pojma nimam kam bi spravili okrog 2400 ljubiteljev narodno zabavne glasbe, ki so festival spremljali. V štiridesetih letih se še nikoli ni zgodilo, da bi vse tri dni nagajalo slabo vreme in v nedeljo celo nevihta. Zato sem vedno bolj prepričan, da se mora števerjanski festival odvijati na pokritem, da je vsem 700-800 obiskovalcem zagotovljen vstop in da se festival odvija normalno. To morajo prireditelji vzeti na znanje, ker je v teh težkih ekonomskih časih sponzorjev vedno manj in so vedno bolj skopi. Zato si morajo organizatorji skoraj vse dohodke zagotoviti z vstopnino. Bila bi velika škoda za celo vas in še posebno za našo mladino, ki tako zvesto in požrtvovalno dela in se trudi za organiziranje festivala. Vsi, ki imajo nove ideje, predloge in podobno naj te predstavijo članom odbora, ki jih bo gotovo upošteval, če bodo ustrezale zahtevam.

Rad bi se sedaj spomnil tudi tistih, ki so nam na začetku pomagali pri promociji in reklamiziranju samega festivala.. V tistih časih, ko je bilo objavljanih le nekaj vrstic v takratnem slovenskem tisku, je bil že velik uspeh. Kaj še radio ali televizija. Ti možje so bili: Tomaž Tozon, Evgen Jurič, Brane Golob, Tullio Možina in pokojna Marjan Stare, Marjan Šneberger in še marsikdo, katerih imena se ne spomnim več.

Ne smem mimo, da bi se ne spomnil tudi vseh prijateljev števerjanskega festivala, katerih ni več med nami. Prepričan sem, da so vsi sedeli v prvi vrsti, tam visoko nad oblaki, ter uživali in ploskali vsem nastopajočim. Ti nepozabni poslušalci so: Ciril Terpin, Edi Hlede, Alenka in Anka Černic, Emil Valentinčič, Natko Antonič in drugi ki so se redno udeleževali naših festivalov.

Društvu Sedej in Števerjanski mladini je trba čestitati za organizacijo 40. Festivala, ki smo ga lahko poslušali in gledali, ne samo zamejci, ampak cela Slovenija na televizijskih ekranih, preko interneta pa cel svet.

KLEMEN

MEDOBČINSKI ŠPORTNI TEDEN

Četrty medobčinski turnir Spaesamenti 2010, v organizaciji društva Mossa giovane, se je odvijal prejšnji teden, od 7. do 12. junija, v vaseh desnega brega Soče. Športni teden, namenjen mladini stari od 14. do 29. leta, pod pokroviteljstvom Fundacije Cassa di Risparmio di Gorizia in Goriške Pokrajine ter petih občinskih uprav: Koprivno, Moraro, Moš, Šlovrenc in Števerjan, je res lepo uspel z velikim navdušenjem nad prireditvijo prav mladih. Želja upraviteljev je povezovanje mladine preko športa, da se med sabo družijo, spoznajo in spoštujejo. Pomerili so se v različnih panogah, ki so se odvijale na različnih lokacijah: namizni tenis v Števerjanu, tenis od 14. leta do 21. leta v Šlovrencu, odbojka in tenis od 22. do 29. leta v Moraru, mali nogomet od 22. do 29. leta v Koprivnem in mali nogomet od 14. do 21. leta v Mošu. Brez dvoma je potrebno posvetiti še veliko ostalih pozornosti vsej mladini, ki deluje v društvih, na teritoriju ter ovrednotiti njihovo delo.

V tem sklopu je že v zamisli mladinski projekt, ki naj bi družil našo mladino na kulturnem področju in spodbudil njihovo ustvarjalnost.

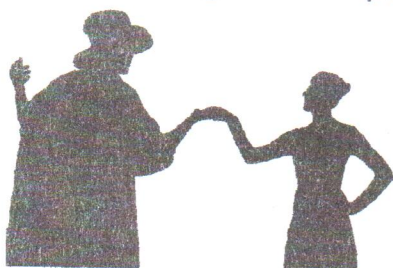
ŠTEVERJANCI IN PRAZNIKI

Rada obiskujem vse majhne, velike, važne in manj važne domače praznike, ki jih pripravijo društva in mladina v vasi. Naštejem jih samo nekatere: 1. maj, pik-nik sv. Florijana, Likof, Števerjanski Festival, Praznik sv. Martina in druge. Kako lepo, sproščeno, zabavno in družabno je na teh srečanjih. Hvale vredno je delo tistih, ki se trudijo, da vse to organizirajo. Saj za nesebično delo nič ne dobijo in pripravljajo vse te praznike samo iz veselja, v ugled Števerjanu. Nekateri taki prazniki so res samo družabnega in kulturnega značaja. Drugi pa želijo promovirati domače pridelke in vas samo. Naj povem, da nisem Števerjanka in ne morem razumeti, da obstaja tak velik „menefregizem“ do vsega tega. Opazila sem namreč, posebno med vinarji, da je ta brezbrižnost zelo velika in močno ukoreninjena. Sploh ne morem razumeti zakaj. Če bi v moji rojstni vasi kdo kaj podobnega organiziral kot je na primer Likof, bi vsi priskočili na pomoč in si na vse načine prizadevali, da bi obiskovalcem pokazali in prikazali čim boljše in lepše vaško stvarnost. Veliko pomanjkljivosti in nesodelovanja opazim, posebno med vinogradniki, obrtniki, gostilničarji, torej med tistimi, ki v vasi delajo in živijo od turizma. Ne vem, morda mislijo, da je tako sodelovanje poniževalno in nesmiselno. Gotovo se je lepše nategovati na kavču ali na plaži, kot zgubljeni čas s takimi, seveda za nje, malovrednimi, nepomembnimi promocijskimi dnevi. Niti pojma nimam koliko dela je treba pri pripravi predavanj, poskusenj in vsega kar okrog spada. Udeležba je pa tako klaverna, da se mi organizatorji kar smilijo. Zgleda kot, da že vsi vse vemo in znamo že vse kar je mogoče in da nam nihče ne more nuditi kaj novega in zanimivejšega. „Zakaj bi se jaz mučil, saj se bo turist gotovo ustavil tudi pri meni. Vsi me že poznajo, zato ni potrebno da zapravljam čas in denar za take reči.“ V moji vasi bi se kaj takega ne zgodilo. Vse te bi, po mojem skromnem mnenju, moralo biti sram. Toda ponos in nekaj evrov v žepu je dovolj, da se lahko tako nesramno obnašajo do vsega tega in do tistih, ki si prizadevajo za dobrobit cele vasi. To sem napisala brez nobene polemike in upam, da mi nihče ne bo zameril. Razmislite ljudje božji, razmislite!!!

K.M.B.

POVODNI MOŽ NA TELEVIZIJI

Slovenski televizijski program deželnega sedeža RAI za FJK je v ponedeljek 6. septembra posnel gledališko-figurativni prikaz Prešernovega Povodnega moža, ki so ga na oder postavili člani dramske družine SKPD F. B. Sedej.

Snemanje je potekalo v Sedejevem domu,
na tv zaslonih pa bo
Povodni mož na sporedu

na STV RAI 3. decembra ob 20.20.

ZVEZDNATE ČAŠE V ŠTEVERJANU

V Dvoru se je prve dni meseca avgusta odvijal enovečerni praznik »Calici sotto le stelle«. To manifestacijo lahko organizirajo vse občine, ki so včlanjene v državno organizacijo »Città del vino« s pomočjo društva »Movimento Turismo del Vino«, ki skrbi za promocijo teh večerov.

Domače društvo »Vinoteka – Števerjanski griči« je z Občinsko upravo že drugo leto priredilo ta večer. Tu se lahko vsi vinogradniki predstavijo s svojim vinom. Naš večer je obiskalo lepo število domačinov in tudi turistov. Zato smo bili organizatorji zelo zadovoljni, saj se nam je ponudila priložnost, da smo nekaterim gostom dali možnost pokusiti naš pridelek. Robert Prinčič je lepo predstavil avstriskemu novinarju vse prisotne vinarje. Ta je obljubil, da bo tudi kmetije obiskal in ob priliki tudi doma kaj napisal in objavil. Bil je presenečen pri pokušnji in očaran nad tako lepo razgledno točko kot je Dvor.

Pri pripravi in postavitvi so pomagali Števerjanci, katerih večina ni povezana s tem sektorjem. Za lepe polglasne melodije, ki so se lepo ujemale za tako priliko, so poskrbeli: Robi, Jan, Nikolaj, Martina H., Lucrezia in Marko. Zahvala gre tudi gospe Terezi Thun, ki je brezplačno dala na razpolago travnik v Dvoru.

Še enkrat se iz srca zahvaljujem vsem Vam, ki ste pomagali in upam, da nam boste tudi prihodnje leto priskočili na pomoč, da bodo »Zvezdnate čaše« še lepše in da bodo vinogradniki in vsi obiskovalci zadovoljni nad takimi večeri.

SIMON

OKUSI BREZ MEJA

September je v Števerjanu poseben mesec. Po cestah srečamo traktorje, v vinogradih šumijo škarje in v kletih že vre mošt. Ker pa dela ni dovolj, se društvo »Vinoteka – Števerjanski Griči« udeleži manifestacije »Okusi brez meja«. Vse to pa je mogoče le s pomočjo neutrudljivih simpatizerjev in prijateljev. Letos je že peto leto, odkar smo prisotni na tem prazniku. Z leta v leto se organizacijsko stvari izboljšujejo. Glede postavljanja in pospravljanja vse teče v najboljšem redu. Zahvala gre seveda tistim, ki nam vsako leto priskočijo na pomoč in Vinoteki posodijo od kombija do katerikoli drugega materiala. Seveda je vsaka roka, ki natoči kozarec dobrega briškega vina društvu v veliko pomoč. Ves trud pa je poplačan, ko se ljudje zberejo pred šankom, nasmejani in zadovoljni, da so lahko spili en kozarček vina, včasih tudi dva, a to je na Okusih brez meja dovoljeno! Hvala še enkrat vsem za pomoč in obiskovalcem za zaupanje.

ORGANIZACIJSKI ODBOR

KAKO JE BILO ŽIVETI TAKRAT?

Intervju z gospo Judito Koršič

Gospa Judita je preprosta Jazbinka, ki živi na Kovaču. Ko sva začela najin pogovor, ki ga je takoj na začetku skoraj odklonila, mi je žalostno razkrila, da je domačini ne marajo. Težka ugotovitev, ki pa menda ne odraža resnici, tudi če sama se ima za malo posebno gospo in večkrat družba take ljudi težko sprejema. Sicer je gospa Judita zelo poznana v vasi, torej bi ji lahko rekli, da je skoraj nekaj vaški posebnost, ki v sebi razkriva neizmerno bogastvo, zdrave vrednote, veliko ljubezni in toplino. »Rodila sem se 20. februarja 1938 v kmečki družini na Kovaču v Gornjem Cerovem, današnje Jazbine. Tata se je imenoval Jožef, mama pa Jožefa Terpin z Bukovja. V zakonu se jima je rodilo devet otrok, pet sinov in štiri hčera: Guido, Ema, Jožef, ki smo mu pravili Pepe, Alojz (Lojze), Anton (Toni), jaz in Rudolf (Rudi); dve puncici, Jožica in Gabriella, sta umrli v otroških letih zaradi pljučnice.«

Številna družina, ki ste se preživljali s trdim delom na kmetiji. Stalno ste delali, a bili ste zadovoljni in predvsem veseli.

»V štali smo imeli šest krav, molzli smo jih seveda ročno, tri vole, veliko kokoši in pozimi smo ubili po tri prašiče. Dnevno smo nabirali tudi po sedem kvintalov češenj, do pet kvintalov breskev, fige in drugo sadje, ki smo ga prodajali na tržnici v Gorici. Sadili smo raznorazne povrtine, da smo jih shranili za zimo in obdelovali nekaj vinograda. Tata je letno pripravil do 70 hl domačega vina.«

Doma ste torej imeli od vsega, sploh niste občutili pomanjkanja.

»Tisti čas je bilo veliko revščine, a mi smo se imeli kar udobno. Vsi otroci smo uživali ob pomaganju na kmetiji, delali smo doma, v toplem objemu dobrih staršev. Samo brat Anton se je hodil učiti mištrija za mizarja v Ločnik.«

Zelo ste imeli radi vašo starša, nanj ste bili zelo navezani, kajne?

»Jožef in Jožefa sta bila po srcu izredno dobra, mama je bila bolj stroga, vedno je imela pri rokah skrito kako šibo, a nas ni nikoli udarila. V družini smo se imeli zelo lepo, vsi smo bili povezani, mi otroci smo resnično čutili toplino, pravo ljubezen. Tata in mama sta se imela rada, sta se spoštovala, nikoli nismo slišali nobene žal besede, prerekanja.«

Kaj vam je mama ponavadi pripravila dobrega za obrok?

»Mama je enkrat tedensko splekla kruh v peči, ob potrebi je tudi večkrat na dan skuhalo polento. Pogosto je zgodaj zjutraj dala na štedilnik velik lonec vode in do kosila pripravila zelenjavno mineštro.«

Kje ste obiskovali osnovno šolo?

»Eno leto sem hodila v Gornje Cerovo, po razmejitvi pa sem zaključila osnovno šolo v Trebežu na Jazbinah. Nisem rada hodila v šolo, ker sem stalno mislila na družino, na delo, ki me čaka doma.«

Se spomnite kakega posebnega dogodka?

»Zvečer je tata vpregel dva vola v voz in pripravil vse potrebno za uspešno košnjo. Ob treh zjutraj je nas otroke položil na voz in nas dobro pokrtil, tako da smo še naprej kaj pospali. Poklical je dva delavca in počasi smo odšli proti Prevali. Ko smo prišli na travnik, so odrasli nabrusili kose in pričeli s košnjo. Mi otroci smo se prebudili, ko se je dobro zdanilo in kar hitro smo začeli trositi travo, da se je čim prej posušila. Popoldne so odrasli naložili seno in proti večeru smo se vsi skupaj vrnili domov.«

Radi ste obdelovali zemljo, ljubili ste domačo, slovensko prst.

»Dobesedno garali smo od jutra do večera, v naši preprostosti smo se pa imeli med sabo zelo radi. Dela ni nikoli zmanjkalo, skoraj redno smo imeli po tri, štiri delavce, ki so prišli k nam na žrnado. Ko smo mi otroci odrasli smo se prebujali že zgodaj zjutraj in lotili smo se dela: sadili smo krompir, sejali sirk in marsikaj drugega.«

Vaš spomin na otroška leta?

»Nedelja je bila pri nas doma pravi praznični dan, tata nas ni nikdar pustil delati. Zjutraj smo se odpravili k sv. maši, popoldne pa so prišli na obisk sorodniki. Mama je pripravila dobro obloženo mizo: klobase, tenfano repo z malo česnika, polento, ipd.«

Mama Jožefa je bila zelo pridna kuharica...

»Od nje sem se naučila prav veliko stvari. Nikoli pa nisem marala in tudi danes mi ne gredo od rok hišna dela, vse opravi za sproti. Za Veliko noč nam je spekla v peči vsak svoj menih z jajcem, za božič pa je zmesila izvrstno potico.«

Najhujši trenutek, ki ste ga doživeli v vašem življenju?

»Sama sem in ko je človek cele dneve sam, je zelo hudo, ni prijetno. Človek ni bil poslan na svet, da bi ostal sam, ne sme živeti sam. Vsak človek rabi sogovornika, družbo, da si krati čas. Če pogledam nazaj, mi ni prav nič žal, morda včasih sem bila preveč hudobna, Brici rečemo, da sem bila malček žleht.«

Kateri pa najlepši?

»Ko se je prav vsa družina zbrala ob mizi. Pred vsakim obrokom smo morali vedno zmoliti, komaj potem smo se lahko dotaknili hrane. Moje največje zadoščenje je to, da sta starša umrla doma, na njunem domu in ob njuni toliko ljubljeni zemlji in da smo mi otroci skrbeli za njiju do zadnjega.«

Danes živite vedno na Kovaču.

»Poleti leta 1973 sem se vselila v svoj dom, vesela sem, ker sem ostala vedno blizu rojstnega doma.«

Uživате zasluženi pokoj. Kako preživljate dolgočasje dolgega dne?

»Veliko poslušam radio, prebiram časopise, rada se sprehajam. Uživam v naravi in večkrat se odpravim kam s kolesom.«

Vaš nasvet današnji mladini?

»Obdelujte našo, jazbinsko zemljo, lotite se dela na kmetijah, ne prodajate domače zemlje tujim ljudem. Zelo trpim, ko vidim, da na nekdanji slovenski zemlji, živijo danes ljudje, ki nas ne spoštujejo. Tisti ljudje živijo na zemlji, ki si je ne zaslužijo, saj naši predniki so vsak majhen košček prsti srčno ljubili in žuljavo obdelovali.«

Še kaj?

»Prav je, da se ljudje poročajo in da si ustvarijo družino. Potrebno pa si je izbrati pravo sopotnico oz. pravega sopotnika, ki bo delil z vami prav vse dni vašega življenja. Potrebno se je spoštovati, se imeti radi, prava dvojica mora odganjati od njiju zlo, dopolnjevati se morata v dobrem.«

MARJAN DRUFOVKA

OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO

POLETNI UTRINKI

Poleti sem bil cel teden v Čatežu in pet krat v Gradežu. Bil sem tudi v ledeni jami.
SIMON SIMČIČ, 1. razred

Bila sem pri morju, malo v Gradežu in malo v Sosljanu. Bilo je lepo.
VIDA BOŠKIN, 1. razred

Bila sem na Kreti in tudi v Tuniziji. Šla sem z letalom. Bilo je zelo lepo.
PETRA DEVETAK, 1. razred

Letos poleti sem bila pri morju in v hribih. Lepše je bilo pri morju.
LARA PRODERUTTI, 1. razred

Poleti sem bila pri morju. Bilo je res lepo.
MOJCA SREBRNIČ, 1. razred

Poleti sem bil v Trstu. Imel sem se res lepo.
RICCARDO CONTE, 1. razred

Bila se v hribih in pri morju. Lepše je bilo pri morju.
VALENTINA TOMADONI, 1. razred

Letos poleti sem bil pri morju, v Bibione. Sem se kopal, sem se igral s peskom, se spekel in sem se tudi zgubil na plaži.
MATTEO GANIS, 1. razred

Poleti sem bil v Gradežu. Bilo je zelo lepo. Sem se kopal in se igral.
IVAN MIKLUS, 1. razred

FANTEK IN BELI ZAJČEK

Mamica je rekla fantku, naj gre v gozd nabirat jagode in maline. Fantek je v gozdu srečal belega zajčka. Zajček se je ustrašil. Fantek je hotel zajčka odpeljati domov. Ko pa je v grmu zagledal mamo zajkljo, se je premislil. Zajček se je fantku zahvalil in stekel k mamici.

VERONIKA HLEDE, 2. razred

NA NJIVI

Včeraj smo šli jaz, tata, Mira in Vida v njivo. Obračali samo debele, rumene in oranžne buče, da lepše dozori. Mira in Vida sta šli potem raje skakat v avto.

IVAN BOŠKIN, 2. razred

PRINCESKA

Princeska je živela v lepem gradu. Tam je živela s princem in šestimi otroki. Vsi so bili veseli, ker so imeli veliko dvorišče. Tam so imeli jahalnico. Vsak je imel svojega konjička.

MIRA BOŠKIN, 2. razred

ZLATA RIBICA IN ŽELVICA

Zlata ribica je plavala po morju in je srečala želvico. Postali sta prijateljici. Nato se je prikazal morski pes. Imel je velike, bele in ostre zobe. Ribica in želvica sta se zelo prestrašili. Prišla

je hobotnica. Spustila je oblak črnila, tako da sta lahko ribica in želvica zbežali. Zahvalili sta se hobotnici in vse tri so odrinile na globoko morje.

TEREZA HLEDE, 2. razred

KRAVA ELIZA

Nekega dne se je krava Eliza naveličala trave, ki jo je običajno jedla in je šla poiskat drugo, boljšega okusa. Po poti je srečala psička, ki je tudi zbežal z doma. Prišla je noč. Psiček je zavohal cesto, ki ju je vodila do nove kmetije. Tam sta se imela lepo.

VALENTINA FERLIGOI, 2. razred

PES TITIČ

Pes od moje none se imenuje Titič. Je majhen, ima šest let. Je zelo lep in prijazen. Okoli vratu ima moder pas. Titič rad koplje zemljo. Rad skoči v naročje. Ko zagleda avto, laja. Kadar se vrnem iz šole, se veseli in skupaj se igrava.

SILVIA HUMAR, 2. razred

BELA MUCA

Bela muca je spala v hiši na postelji. Kar naenkrat je pritekel pes in jo je ugriznil v rep. Muca se je skrila pod omaro.

SARA FURLAN, 2. razred

POLETNE POČITNICE

Ko se je zaključil pouk, smo šli z materjo na morje v Gradež. Tam smo se igrali in brali žogo. Ko smo se vrnili domov, sva šla jaz in Petra v poletno središče. Imela sva se lepo in sva se zelo zabavala. Naučil sem se tudi skejtat.

Enega lepega sončnega dne smo s starši šli v hribe v Tolminska korita in na Javorco. Videli smo izvir Tolminke in na Javorci smo si ogledali cerkvico – spomenik padlim vojakom v vojni. V avgustu pa smo končno šli z letalom na Kreto, kjer smo ostali en teden. Najeli smo avto in krožili po otoku. Videli smo veliko zgodovinskih reči. V Knososu sem videl labirint, kjer je bil zaprt Minotaver. Kopali smo se tudi v čudovitem morju.

Preživel sem zelo lepe in zanimive počitnice. Škoda, da so končale tako hitro.

IVAN DEVETAK, 3. razred

POLETNE POČITNICE

Med počitnicami smo odšli z družino na morje. Bili smo v Umagu. Cele dneve sem se igrala s sesticami v vodi, plavala sem in skakala. Zvečer smo se dobili v družbi prijateljev, ki so taborili v šotoru. Skupaj smo se zabavali, jedli sladoled in se igrali. Bilo je res lepo.

Pred začetkom pouka sem se udeležila glasbene delavnice. En teden sem se učila novih pesmi. Med nastopom sem igrala na xilofon in triangel.

JASNA TOMSIC, 3. razred

POLETNE POČITNICE

Moje počitnice so se začele na Bledu. Tam smo srečali svoje prijatelje, ki so nas pospremili v njihovo stanovanje. S prijatelji smo odšli v bazen, kjer smo se kopali celo popoldne. Zadnji dan sem se igral minigolf. Med počitnicami sem bil tudi v Gradežu. Zelo sem se zabaval, ker sem večkrat šel z barko.

BERNARD TERPIN, 3. razred

POLETNE POČITNICE

Bil je lep sončen julijski dan. Vsi smo vstali zgodaj. Z Alanom sva hotela iti v Kekčevo deželo v Kranjsko goro. Z avtom smo se odpeljali do Kranjske gore. Tam smo počakali na avtobus, ki vozi v Kekčevo deželo. Nismo čakali dolgo. Že od daleč smo zagledali čaroben 'Bedanec Bus',

ki vozi v pravljico deželo. Na avtobusu je bila vodička, ki nam je pripovedovala o deželi ki jo bomo obiskali. Kar naenkrat nam je vodička rekla, da moramo zapreti oči, ker zavijamo v pravljico deželo. Ta pot je čarobna in skrivna, ostati mora skrivnost. Ko se je avtobus vstavil, smo pot nadaljevali peš. Srečali smo Bedanca. Imel je kosmato, dolgo ter strašljivo brado. Prestrašili smo se ga in takoj začeli oponašati zvoke sove, katerih se Bedanec na smrt boji. Ko je Bedanec pobegnil, smo mi zapeli Kekčevo pesem in odkorakali drugim dogodivščinam naproti. Obiskali smo Bedančevo hišo, v kateri je kuhal juho s starimi kostmi. Od daleč smo zaslišali prijetno petje. Veste kdo je bil? Bil je Kekec. Razposajeno se je „guncal“ na gugalnici. Povabil nas je v svojo hišo. Pot ni bila dolga ampak izredno zabavna, ker smo med potjo peli in skakali. Kekec nas je znova presenetil. Hiša je imela več omar in prav za eno se je skrivalo okno. Iz hiške smo šli prav skozi okno. Starši niso nikoli ugotovili kako smo se izmuznili iz hiše. Ob hiši je bil pašnik, kjer so se pasle koze. Ah, neverjetno, pozabila sem na škrate Brinceljna, pa še tako zabaven je bil. Bil je majhen možiček z okroglimi očali. Bil je podoben palčku. Imel je hišo na skali s toboganom. Vsi smo se spustili po njem. Potem smo se skupaj odpravili do Pehtine hiše, a je ni bilo doma. Srečali pa smo Mojco, ki nas je postregla s pecivom in čajem. Za tem smo se vrnili k avtobusu. Zdelo se mi je, da sem v pravljici. Z avtom smo se potem peljali do reke, ki je žuborela tam blizu. Nato smo se odpeljali v Trento, kjer smo si ogledali še izvir reke Soče. Pot do izvira je bila kar zahtevna. Do avta smo se morali spuščati navzdol. Kar zahtevno je bilo, saj se je drselo. Ko smo prispeli, smo kupili slasten sladoled. Utrujeni a veseli smo se odpravili domov. Vračali smo se čez prelaz Vršič. Tako smo preživeli še en krasen nedeljski dan, ki ga zlahka ne bom pozabila.

JANA ŠTEKAR, 3. razred

POLETNE POČITNICE

Poletne počitnice so trajale tri mesece, ampak kljub temu so se mi zdele kratke. Meseca junija smo bili z družino nekaj časa doma, potem pa smo odšli v Gradež. Stanovali smo v starem predelu mesta, v eni hišici blizu morja. Jaz sem raje hodila v bazen, ker je bila hidromasaža. Z mojim bratom Lorenzom sva igrala odbojko in sva tekmovala v plavanju. Po navadi je zmagal vedno on. Opoldne smo hodili domov, da nam je Lorenzo skuhal kosilo. Popoldne sva se vozila s kolesom, včasih sama, včasih pa se nama je pridružila prijateljica Noemi. Zvečer smo hodili v restavracijo. Enkrat sva šla z Lorenzom tudi v bazen, ker je bil odprt tudi zvečer. V Gradežu smo preživeli dva tedna. Nekaj časa sem potem ostala doma, nato pa sem s teto, Lorenzom in stricem Gigijem odpotovala v Brunik. Pot se mi je zdela zelo dolga. Ko smo prišli, smo popili en koktelj. Hotel je bil zelo lep, vsi balkoni so imeli veliko rožic. Vsak dan smo šli s kolesom do Campotures in videli ob stezi zajčke, jelene in ovce. Tudi tukaj sem rada obiskovala hotelski bazen, saj sem se tam najbolj zabavala. V hribih sem ostala štiri dni. Potem sem se vrnila v Gorico. Ko sem bila doma, sem se igrala z lego kockami in puzzli. Moje počitnice so bile zelo lepe. Komaj čakam, da bo zopet poletje.

VERONICA CRASCEK, 4. razred

POLETNE POČITNICE

To poletje sem se zelo zabavala. Meseca junija sem šla na morje v Gradež. Tam sem se igrala s prijateljico Grazijo in z njenimi brati. Veliko sem plavala, lovila rake in pojedla ogromno sladoledov. Meseca julija pa sem praznovala svoj deveti rojstni dan. Priredili smo lepo zabavo v bazenu. Moja sestra Manuela nas je zabavala tako, da si je izmislila veliko iger. 3. julija je moj bratranec Francesco praznoval eno leto in priredili so mu lepo zabavo. 13. julija pa sem šla na morje z babico in dedkom. Bil je topele dan in komaj smo prišli v Marino Julijo, sem si hitro slekla obleke in odhitela v vodo. Meseca avgusta sem odšla na nekaj krajših izletov. S skupino otrok, s katerimi kotalkam, smo odšli v Miramar, kjer smo delali snorkeling. Videla sem ogromno raznovrstnih rib. Istega meseca sem šla z družino gledat akrobatsko skupino »Frecce tricolori«. Od 23. do 28. avgusta pa sem bila v Abruzzo (Abruci), ker smo imeli stage od kotalkanja. Seveda smo si ogledali nekaj tipičnih vasi te dežele. Zanimiva je bila Sulmona, kjer izdelujejo najboljše konfete iz celega

sveta. Zanimivo je tudi srednjeveško mesto Pesco Costanzo. S kotalkarsko ekipo smo se dobili tudi meseca septembra v Gorici, saj smo si šli ogledat film Shrek 4. Ob koncu smo se posladkali tudi s slastnim sladoledom.

AGNESE BEATRICE CASTELLO, 4. razred

POLETNE POČITNICE

Prvi počitniški dan je bil zame zelo prazničen in sem ga bil zelo vesel. Tistega jutra sem s svojimi prijatelji odšel v Gorico, in sicer s kolesom, v park. Tam smo se igrali skrivanje, lovljenje in imeli smo tudi kolesarsko tekmo. Potem smo odšli domov. Jaz sem se vrnil pozno in zato so mi tata, nona in Simon pojedli kosilo. Potem ob štirih popoldne sem odšel z očetom na morje. Tam sva se kopala in tudi peljala z barko. V vodi smo videli meduze in veliko malih rib.

Jaz imam babico in dedka tudi v Makedoniji, blizu velikega jezera. Tja grem vsako leto. Tam je zelo lepo, tudi ker imam bratranca. Skupaj sva se igrala in izmislila sva si tudi novo igro: skrivanje z lesenimi sabljami. Babica nas je peljala vsak večer na sladoled. Ko je bilo zelo toplo, smo se šli kopat v jezero. Vozili smo se s kolesi, brali knjige in se igrali raznovrstne igre. Letos sem se imel zelo lepo v Makedoniji. Ko sem se vrnil v Gorico, mi je nona naredila super presenečenje, in sicer smo šli na izlet na Barbano. Tudi tam je bilo zelo pestro, saj sem se igral, hranil galebe, bral.....Z barko smo se vrnili v Gradež in iz Gradeža smo se vrnili domov in počitnic je bilo konec.

ERIK PINTAR, 4. razred

SKAVTSKI TABOR

Ob devetih zjutraj sem stopila na avtobus v Gorici in se poslovila od staršev. Najprej smo obiskali grob slovencev v Bazovici, ki so ga postavili prav tam kjer so jih ustrelili. Nato smo si ogledali Škocjansko Jamo in zraven tudi slap. Škocjanska Jama je dolga 3 km približno in te smo tudi prehodili. Potem pa je napočil čas, da smo prispeli na tabor.

Zbudila me je Anna in začel se je urnik. Zjutraj smo opazili, da so izginili grbi in zlata puščica. Šli smo do X na mapi, ki smo jo dobili prejšnjo noč, si pripravili lok, poiskali puščice in zaslužili kos druge mape za nadaljevanje igre. Mapa nas je vodila do Sir Mitch Duckannona, s katerim smo imeli tudi športni dan, a jaz nisem nastopala, ker sem šla počivat zaradi utrujenosti. Spala sem med večerjo in se zbudila, ko je bil že taborni ogenj. Pojedla sem ostanke večerje. Zamudila sem začetek tabornega ognja. V tem večeru smo zaslišali voz s konji, prišli so vohuni s kraljem Rihardom. Stekli smo jim naproti v temni noči z zaprtimi svetilkami. Nekateri so jih šli reševati, jaz pa sem se s prijateljicami skrila v gozd. Nazadnje pa smo rešili kralja Riharda, ki je pri nas tudi prespal.

Prišel je dan slovesa in prihod staršev. Dali so nam navodila za tisto jutro. Prvo: kratek, kratek taborni ogenj z razdeljevanjem izkaznic. Drugo: pesem slovesa in pozdravi. Tretje: podiranje tabornega ognja in žaganje jambora.

Tako se je končal moj prvi in za enkrat najlepši tabor.

EMA TERPIN, 4. razred

KAKO LEPO JE BITI MUHA

Muha Zinka se je nekega dne zbudila in se odločila, da bo odpotovala v neznani kraj. Istega dne je pripravila kovčke in se odpravila na pot. Na poti si je ogledala čudovite ni čudne kraje. Ta dan je bil za Zinko zelo lep in vznemirljiv, ampak tudi utrudljiv, zato se je odpravila v hotel za muhe s petimi zvezdicami, kjer je povečerjala imenitno, izbrano in izvrstno večerjo. Zatem je šla v sobo, si oblekla pižamo, dala v pralni stroj umazane obleke, se ulegla v posteljo in zaspala. Sanjala je, da je poletela v nepoznano deželo, kjer sta vladala lev Zdenko in kraljica Pepca. V tej deželi bivajo živali vseh vrst, ki govorijo človeški jezik.

Naslednjega dne se je odločila, da bo naredila kot v sanjah in tako je storila. Takoj je bila pripravljena, pozdravila je prijateljice in jih povabila na potep z njo. Prijateljice so hitro sprejele predlog, ter se pripravile za potovanje in odšle. Potovale so pet sekund in kot v čudežu so se znašle

v kraju, ki ga je sanjala Zinka. Obiskale so deželo in nič ni bilo dolgočasno. Skupaj so se odločile, da bodo tam ostale za vedno.

MICHELA SBUELZ, 4. razred

POLETNE POČITNICE

Nekega poletnega jutra sem se zbudil in sem se spomnil, da bom odpotoval v Španijo. Vstal sem iz postelje in šel k mizi, kjer me je že čakal zajtrk. Moral sem pohiteti. Hitro sem se oblekel in se pripravil, saj sem moral ob dveh že odleteti iz Trevisa. Do tja nas je pospremila prijateljica Giulia. Točno ob dveh sem z mamo in bratom Aleksandrom sedel na letalo. Ko smo se dvignili nad oblake, mi je bilo zelo všeč. Leteli smo dve uri in pol. Ko smo pristali v Španiji, je bilo vreme sončno, zato sem si nadel črna očala. Izstopili smo iz letala in se z avtobusom odpeljali v poslopje po kovčke. Midva z bratom sva šla brž poiskati očeta, ki nas je že nestrpno čakal. Dohitela nas je tudi mama, ki je bila izredno vesela, da je zopet videla mojega očeta. Z avtom smo se potem odpeljali v nov dom, ki je bil le začasen. Tam je bilo zelo lepo, ker je bil velik bazen, kjer smo se igrali in plavali. Včasih smo šli tudi k morju. Dnevi v Španiji so hitro minili, saj smo obiskali tudi Madrid, Barcelono, Valensijo in Toledo. Počitnice v Španiji so mi bile zelo všeč.

FERDINAND FRANDOLIC, 5. razred

POLETNE POČITNICE

Moje poletne počitnice so se začele v poletnem centru v istem zavodu, v katerega hodim celo šolsko leto po pouku. Večkrat smo se kopali v bazenu, včasih pa smo šli skejtat. Tedaj sem se zelo zabaval. S košarkarsko ekipo sem za tem odšel v Savudrijo. Tu sem prvič potoval z ladjo. Ostalo je bilo dolgočasno, saj smo počeli vedno eno in isto. Med poletjem sem pogosto obiskal Miho Kovic. Do njega sem se peljal s kolesom. Skupaj sva se igrala. Meseca avgusta pa sem odšel še v Kranjsko goro, vedno s košarkarsko ekipo. Tam smo trenirali, tekali, hodili, jedli in počivali. Vsekakor ni veliko za opisati in torej za napisati. Zadnji dan počitnic pa je bil prazničen, saj smo krstili bratranca Erika.

EMANUEL DE CARO, 5. razred

POLETNE POČITNICE

Od enaindvajsetega do šestindvajsetega junija sem z očetom in moštvom "Sweet Gorizia" odpotoval v Montecatini. , šel sem z desetimi simpatičnimi fanti iz različnih moštev. Med potjo smo videli reki Pad in Timavo. Ko smo dospeli smo se utrujeni vrnili v hotel "Nuovo Excelsior, da smo se pripravili na trening. Naslednjega dne smo igrali proti "Palermu" iz Sicilije. Popoldne nas je čakala naslednja tekma. Bili smo poraženi, saj nismo bili dovolj zbrani. Popoldne smo se vrnili na nogometno igrišče da bi odigrali drugo tekmo. Zgubili smo ena proti nič. Po tekmi nas je trener pomiril, da moramo biti veseli čeprav smo zgubili. Naslednje jutro smo igrali "Mezzago". Premagali smo jih dva proti ni, saj me je trener postavil v napad. Drugi dan smo igrali za 12. mesto proti "Real Serenissima" iz Benetk, vendar smo bili poraženi. Igrali nismo več za 12. mesto temveč za 15. mesto. Za sprostitev smo šli na vrtiljake. Zadnjo tekmo smo odigrali proti domačinom. Premagali smo jih tri proti nič in zaslužili 15. mesto. Zvečer smo še pogledali tekmo Italije, ki je igrala proti Hrvaški. Naslednjega dne smo se napotili proti domu. V Benetkah se je kombi pokvaril, tako je očka poklical avtovleko, da nas je naložila in nas odpeljala v gostilno. Tam smo pojedli kosilo in pet ur pozneje smo bili doma.

PETER SOBAN, 5. razred

POLETNE POČITNICE

Prvi teden počitnic sem preživela v Bibionu. Z menoj so bili tudi moji sorodniki: Luka, Ilaria, Linda, Joško in Serena. Tam je bilo zelo lepo, ker smo se vsak večer sprehajali po središču Bibiona in vedno nakupili veliko stvari. Po enem tednu sem se vrnila domov in v Bibione je odpotovala Sara, moja sestra. Po nekaj tednih pa smo odpotovali vsi, tudi pes Tim, na Hrvaško. Bili

smo v Rovinju, Puli in na zadnje v Bali, kjer smo se namestili in tam preživeli 5 dni v šotoru. Z nami so bili tudi naši prijatelji Evelin, Carol, Edes in Darja. Morje je bilo izredno lepo. Darjo je imel motorni čoln, tako nas je peljal okoli do različnih obal. Avgusta pa smo odleteli z družino na Sicilijo. Tam je bilo naj, naj, super, extra lepo. Zelo sem se zabavala. Šli smo v Milo, Taormino, Siracuso, Raguso, Messino in na vulkan ETNA. Po cesti je bilo veliko kaktusov in na njih indijske fige. Videla sem veliko stvari, najbolj pa me je prevzelo morje. Napočil je čas odhoda. Škoda, ker si nisem mogla vsega ogledati v tako kratkem času. Nikoli pa ne bom pozabila največjega kostanja v Evropi. Tako so se moje počitnice lepo zaključile.

VALENTINA TERPIN, 5. razred

IZLET V ČATEŽ

Moj tata je organiziral potovanje v Čatež. 19 ljudi se je tja odpeljalo z avtobusom. Jaz, tata in mama pa smo jih pospremili z avtom. Vozili smo za njimi. Jaz sem zaspal. Ko sem se zbudil, sem razumel, da je moj tata slučajno prehitel avtobus in zato smo jih morali počakati v Ljubljani. Ko so nas dohiteli, smo bili bolj pozorni in smo stalno vozili za njimi. Čez nekaj časa smo prišli do gradu, ki se imenuje Otočec. Tam smo videli labode. Dva sta bila bela in sta imela črne lise nad kljunom. Imela sta pet mladičev, ki pa so bili sive barve. Slikali smo se pri ladji, pri rožah in pred gradom. Končno smo se ponovno odpravili proti Čatežu. Ob 12.25 smo dospeli in takoj obiskali vodni park. Našli smo lep prostor, kamor smo odložili obleke in brisače. Jaz in Boris sva se šla takoj kopat v bazen s toplo vodo. Zelo sva se zabavala, toda ob sedmih zvečer smo se morali vrniti domov. Od utrujenosti sem takoj zaspal.

VLADIMIR KARPYUK, 5. razred

ZLATA LUNA

Ob zlati luni še ne spim,
v nebo se zazrem,
zvezde štejem
in veliko, veliko mislim
na preživeti dan.
To me utruja,

zato oči zaprem in lepo zaspim.

LARA ŠKORJANC, 5. razred

SONCE

Sonce je rumeno,
bleščeče in veselo.
Velika krogla na nebu stoji
kot žoga na travniku se smeji.
Svetleče žarke sonce ima
in z njimi se igra.

Deklica Katia na travniku počiva
in sonce zlato ji sveti.
Zajčki s korenjem se sladkajo
in veselo se smehljajo.

Sonce rumeno, zlato in veselo,
na nebu veselo se smehlja.

KATJA KOMJANC, 5. razred

ROJSTVA:

Mamici Sari Miklus in očku Petru Pavlinu ter bratoma Niki in Eriku se je pridružil mali Aleš. Družini čestitamo, malčku pa želimo, da bi postal priden in pošten fant.

Mali Domen je 30. julija razveselil starša Kristjana Miklusa in Jasmin Kocjančič. Družini čestitamo, malčku pa želimo, da bi zrastel v pridnega in poštenega fanta.

Domačinu Aleksu Makuc in Ivani Nanut ter bratu Gregorju se je 8. avgusta pridružil Tadej. Družini čestitamo, malemu Tadeju pa želimo, da bi postal velik in delaven mož.

Andrea Console in Kristina Valentinčič, sta zopet postala starša. Bratcu Matiji se je pridružil mali Elija. Staršema in bratcu čestitamo, Eliji pa voščimo, da bi postal brihten in zvest možakar.

19. avgusta je na svet privekala mala Michela staršema Chiari Filloramo in očku Carminu Barrano. Staršema čestitamo, deklici pa želimo, da bi bila pridna in vesela.

Čestitamo družini Walterja Kledeta, ob rojstvu sina. Želimo mu, da bi zrastel v hrabrega ljubeznivega fanta.

Domačinka Erika Štekar in sopro, sta povila prvorojenčka. Družinici čestitamo, malčku pa želimo, da bi zrastel v spoštljivega in delavnega fanta.

ČESTITKE:

Nikolaj Pintar je uspešno diplomiral na tržaškem Konservatoriju v solopetju. Društvo F. B. Sedej, Dramska družina in mešani pevski zbor mu čestita in želi, veliko uspehov v nadaljni poti.

POROKE:

V soboto 7. avgusta, sta si obljubila večno zvestobo domačina Evgen Komjanc in Martina Hlede. Ob tako važnem življenjskem mejniku se z njima veseli števerjansko župnijsko občestvo in društvo F.B. Sedej, ki jima iz srca voščijo obilo medsebojnega razumevanja in ljubezni.

Domačin Damjan Dornik je 28. avgusta stopil na skupno življenjsko pot z Erico Bajc. Novoporočencema čestitamo in želimo veliko lepih trenutkov.

V soboto 28. avgusta, sta se v števerjanski cerkvi poročila Marjan Drufovka in Desiree Marangon. Mladoporočencema čestita društvo F.B. Sedej, števerjanska županja, odbor, svetovalci, sekcija Slovenske skupnosti za Števerjan ter ekipa Civilne zaščite in jima iz srca želimo vse dobro na skupni življenjski poti.

11. septembra sta si Denis Mizerit in Metka Skrt obljubila večno zvestobo. Novemu paru, izkreno čestitamo, in želimo, da bi bil vsak dan poln ljubezni.

V soboto 25. septembra, sta se v cerkvi na Koroškem poročila domačin Ivan Vogrič in Katja Roblek. Mladoporočencema čestitamo društvo F. B. Sedej ter sekcija Slovenske skupnosti in voščimo veliko ljubezni v vsakdanjem življenju.

SMRTI:

Ana Komic

Aleksandra Maraž

Roberto Grosso

Vida Gravnar poročena Klanjšček

Sorodnikom in prijateljem izrekamo iskrene sožalje ob izgubi predragih.

SOŽALJE:

Ob prerani izgubi dragega sina in brata Roberta izreka števerjanska županja, odbor, svetovalci, števerjanska sekcija Slovenske skupnosti ter števerjansko in jazbinsko občestvo, mami Silvani, očetu Lorenzu, sestri Martini in ostalim sorodnikom, občuteno sožalje.

Ob nenadni izgubi drage žene, skrbne mame in ljubljene none Vide Gravnar por. Klanjšček izreka števerjanska županja, odborniki, svetovalci, števerjanska sekcija Slovenske skupnosti ter števerjansko in jazbinsko občestvo, možu Stanislavu, sinu Robertu in hčerkama Silvi in Cvetki z družinami, občuteno sožalje.

DAROVI:

ZA ŠTEVERJANSKI VESTNIK: Lojze Hlede, 30 evrov, Marica, Alma Humar, 25 evrov.

KUHINJSKI RECEPT

GOBOVA OMAKA S KRUHOVIMI CMOKI

Sestavine: 30 dag šampinjonov, 2 čebuli, 1 šopek peteršilja, $\frac{1}{4}$ l kurje juhe, $\frac{1}{4}$ l sladke smetane, $\frac{1}{8}$ l belega vina, 10 dag masla.

Začimbe in dodatki: timijan, sol, poper, žemlja, mleko, jajce, muskatni orešček, moka.

Priprava: Peteršilj operemo in seseklamo. Žemlji najprej odstranimo skorjo, nato jo narežemo na drobne kocke ter premešamo z mlekom in jajcem. Čebulo olupimo in seseklamo. 1 jedilno žlico peteršilja in čebulo v maslu pretresemo nad ognjem, začnimo s soljo in muskatnim oreščkom ter premešamo žemljo. Vmešamo moko. Šampinjone očistimo in večje gobe prerežemo. Česen in čebulo olupimo in seseklamo. Segrejemo 2 jedilni žlici masla nad ognjem, dodamo čebulo, česen, peteršilj in timijan, solimo in popoprano. Kakor hitro gobe spustijo vodo, jih poberemo iz ponve. Preostanek peke zalijemo z nekoliko belega vina, prelijemo s kurjo juho in povremo na tretjino prvotne količine. Oblikujemo cmoke in jih v osoljeni vodi kuhamo 15 minut. Stepemo 2 jedilni žlički sladke smetane. Preostalo smetano vmešamo v omako in jo povremo, da postane kremasta. Vmešamo nekoliko hladnega masla, dodamo šampinjone in sladko smetano. Cmoke odlijemo in potresemo s peteršiljem.

KROMPIRJEV GOLAŽ

4 veliki krompirji, 1 par hrenovk, 1 majhna čebula, 1 jedilna žlica pekočega ajvarja, oljčno olje, moka, vegeta, sol, poper, lovorov list.

Olupljeno čebulo nasekljamo na koščke, prepražimo na olju, dodamo olupljen krompir, ki smog a prej narezali na kose, mešamo, da se krompir ne prime. Ko krompir na pol ostekleni, dodamo še moko, katere željeno količino potresemo po krompirju, vse skupaj večkrat premešamo, da se ne prime, vendar toliko časa, da moka svetlo porjavi, nato vse skupaj zalijemo s takšno količino vode, da je krompir pokrit, dodamo še na kolobarje narezan par hrenovk, dodamo še ajvar, lovorov list ter malo vegete, soli in popra – pač po okusu. Kuhamo na zmernem ognju, dokler niso krompir in hrenovke kuhani.

GLUHI ROGLIČKI

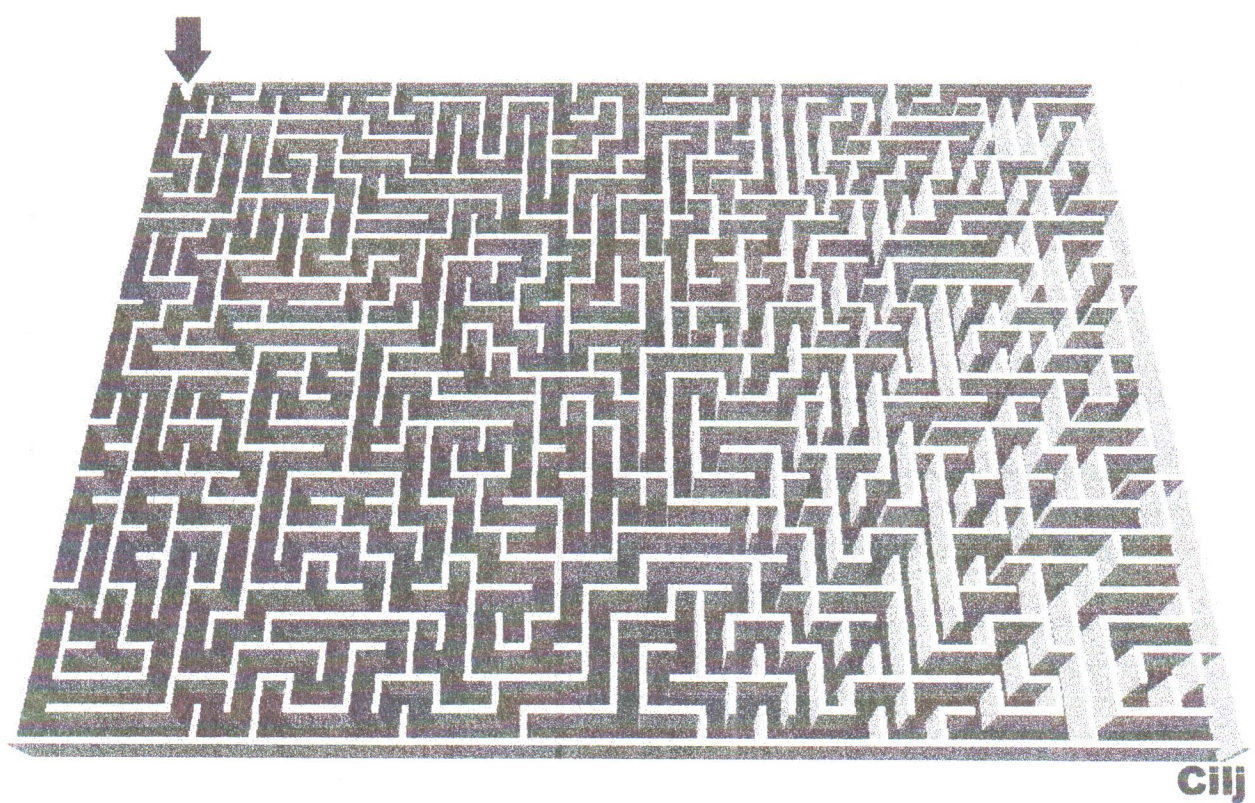
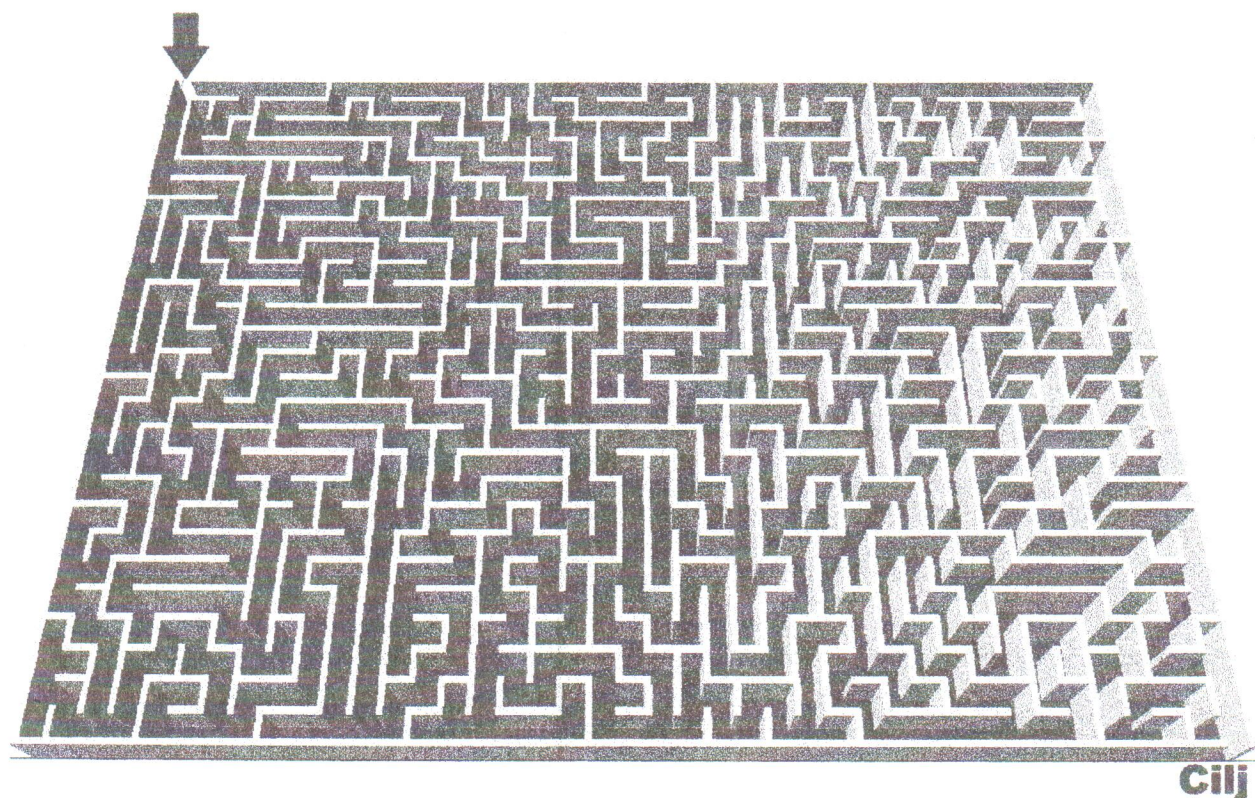
Sestavine: 1 kg ostre moke, 0,5 l mleka, 2 dl olja, 40 g kvasa, 2 žlici sladkorja, 2,5 žličke soli.

Priprava: Najprej v eno posodico zlijemo malo mleka, dodamo sladkor in segrejemo. Dodamo kvas in pustimo nekaj minut, da vzhaja. V drugo posodo stresemo moko, ki jo posolimo, dodamo olje in ostalo mleko, ki ga prav tako segrejemo. Ko kvas vzhaja, vse skupaj pregnetemo z roko. Damo v posodo za vzhajanje za približno eno uro. Nato testo razdelimo na štiri ali pet delov ter vsak kupček razvaljamo v krog. Krog potem razrežemo na 8 delov. Lahko jih namažemo z marmelado ali pa pustimo prazne in jih na koncu posujemo s sezamom. Vsak kos potem zvijemo od širšega dela proti ozkemu in jih premažemo z jajcem. Pečemo 35 minut na 200°C.

ZA KRATEK ČAS LABIRINT 3D

S.E.